

Днес България чества 107 години от провъзгласяването на Независимостта на 22 септември 1908 г. По този повод **desebg.com** препечатва коментара на доц. **Момчил Дойчев**

от

сайта

Faktor.bg

, посветен на събитията определи повече от 100 години и днешната модерна хибридна война на Русия срещу България.

Момчил Дойчев е доцент в департамент „Политически науки“ на Нов български университет, преподавател по Политология. Заглавието на статията и вътрешните подзаглавия са на **desebg.com**.

Откритите или прикрити войни на Руската империя/СССР/Руската федерация против българската независимост не са спирани от Българското възраждане насам.

Що е хибридна война

Тези войни може да определим със съвременния термин хибридни, защото включват много от елементите на хибридна война:

Хибридната война е необявена война, която се води с привидно невоенни средства. Но това е война като всяка война.

Хибридната война е комплексна война, която има различни съставни части – идеологическа, психологическа, политическа, икономическа, енергийна, финансова, търговска, екологична, диверсионна, корупционна, дипломатическа, свързана е и с подбуждане на расови, етнически, религиозни, междугрупови и др. кризи, конфликти, метежи, въстания.

Джак Макюън определя хибридната война като „фокусирана активност на асиметрични военни действия, водени в три ясно определени посоки:

- (1) сред населението на конфликтната зона;
- (2) сред собственото население (т.нар. „домашен фронт“);
- (3) международната общност.

Воденето на хибридни войни през медиите

В най-голяма степен това е информационна и психологическа война, насочена към масовото съзнание и на трите „фронта“ – срещу нападната страна, собственото население и международната общност. Тя цели формиране на противоположни на логиката идеологически интерпретации или направо изопачаване на фактите, като използва всички военни похвати и средства, познати в историята. Целта не се изчерпва с контрола върху съдържанието на медиите и манипулирането на информацията, но и с комплексни усилия за внедряване на митове и легенди сред населението.

Съвременната хибридна война активно използва най-модерни високотехнологични военни средства за скрита пропаганда, манипулация, създаване на масови психози, психоагресия и промиване на мозъци на огромни групи хора, включително и прилагане на интелигентни боеприпаси с голяма точност, наречени още „умни бомби“, с цел разстройване на комуникациите и мислите на нападнатата страна.

Робуването на мита за „освободителната“ мисия на Балканите

Различни елементи на хибридна война може да открием в политиката на Русия за предотвратяване създаването на истински независима българска държава от

Възраждането насам. Това се проявява още в предначертанията на Петър Велики и политиката на Екатерина Велика към Балканите и Проливите, които се разглеждат като неизменна цел на руската външна политика. Особено активна е тази война от края на 60-те години на XIX век, когато българският въпрос узрява и предстои да получи своето решение. Именно тогава се виждат най-ярко геополитическите корени на руската политика, която цели да „освободи“ България, Сърбия, Гърция и Румъния от „оковите“ и отговорностите на независимостта. Но единствено България продължава да робува на мита за „освободителната мисия на Русия на Балканите“

Можем да започнем от Тихата война на руската дипломация против българския етнофилетизъм (създаване на независима българската църква от Цариградската гръцка патриаршия). Това не е в интерес на Империята, защото е предпоставка за национално обособяване и изграждане българско национално, а не просто на „православно“ и „славянско“ съзнание.

С още по-голямо настървение руската дипломация воюва с революционното крило в българското национално-освободително движение, особено с дейците, под влияние на идеите на Раковски и Левски, които проповядват „антируските“ идеи за самостоятелно освобождение на България, без чужда помощ, защото знаят, че „руският камшик боли по-силно от турския“ (Захарий Стоянов).

Русия предизвиква провал на Цариградската конференция 1876-1877 г., която би създала автономна България в нейните естествени етнически граници, гарантирани от всички Велики сили и поради това неприемливи не само за Османската империя, но най-вече за Русия.

Русия умно внедрява чрез своите представители Сан-Стефанския мит сред простия български народ, докато в същото време се договаря с Англия и Австро-Унгария трибутарното псевдо-автономно от нея българско княжество да е между Дунав и Стара планина.

Русия – противник на Съединението

Русия не само е противник на Съединението, но и подтиква Османската империя и Сърбия да ни нападнат като при това скъсва отношенията с България и изтегля руските офицери от Българската армия. След като Сърбия ни напада, но е военно разгромена, Русия спасява последната от военни репарации и връщането на Пирот и Враня към България.

С помощта на русофилите е свален българския княз Александър Първи и предизвикана остра политическа криза. Русия подготвя русофилските бунтове и изпраща няколко чети в Източна България да вдигнат проруско въстание, които българските селяни избиват до крак преди още да дойде редовната българска армия.

Русия организира убийството на българския дипломатически представител в Цариград Вълкович и спасява заловените от турските власти убийци.

Русия стои зад убийството на Стефан Стамболов и отравянето на Захарий Стоянов.

Русия е упорита в исканията си пред султана за назначаването на сръбски владика в Скопие и за откриване на сръбски училища в Македония.

Русия се противопоставя на бератската политика на Стамболов, продължена от Стоилов в интерес на Гърция и предотвратява по този начин присъединяването на беломорските българи (в Кукуш, Воден, Лерин, Костур, Серес, Драма, Гюмюрджина, Дедеагач) към Българската екзархия.

Русия откровено подкупва водещи български политици, интелектуалци, военни и църковни дейци да работят против интересите на България. Петко Каравелов, Стоян Данев, Иван Гешов, Драган Цанков, Васил Друмев (митрополит Климент), Марин Дринов и Радко Димитриев са само малка част от цяла верига национални предатели, служили предимно или изцяло на руските, а не на българските интереси.

Русофилско правителство тласка България към войните

Написано от Момчил Дойчев
Вторник, 22 Септември 2015 10:29

Най-русофилското правителство тласка България към Балканската война, без да са осигурени дипломатически, политически военно българските интереси и наивно разчита на руска помощ за отстояване на „целокупна България“. В крайна сметка се стига естествено до дележ на Македония и Тракия, което няма как да не доведе до оставането на значителни български територии и население под властта на Сърбия и Гърция.

След още по-голямата глупост на русофилския политически елит – разпалването на Междусъюзническата война, Русия открито заема враждебна спрямо България позиция и подтиква Румъния да нападне в гръб България, за да е сигурна в нашия разгром, както и става. Още преди Междусъюзническата война руският посланик в Белград Хартвиг:

„Силна и единна България ще бъде непременно наш противник. Тя ще се стреми старателно и настойчиво да завладее Цариград и Дарданелите, и в това свое стремление ще се опре на един съюз с враждебната нам Австрия. Да се разберем с една силна България, ние не можем, защото нашите интереси са непримиримо противоположни с нейните. Съвсем друга е работата със Сърбия. Тя е нашият естествен съюзник.“

Така империята създава пропаст между бившите съюзници и подготвя почвата за тяхното бъдещо поглъщане (поне на Румъния и България).

По време на Първата световна война България фактически няма избор – основните български териториални претенции са към окупираните от Сърбия и Гърция населени предимно с българи територии в Македония. Русия скъсва отношенията и обявява война на България още през есента на 1915 г.

Русия срещу България на Добруджанския и Македонския фронт

Руската армия воюва три години против България на Добруджанския и Македонския

фронт. В Добруджа ген. Колев разгромява обединените руско-румънско-сръбски съединения и освобождава цяла Добруджа. На Македонския фронт руски полкове воюват с българските войски в Лерин, Битоля и на Черната скала.

След болшевишкия преврат през 1917 г. и разпалената от него гражданска война, постепенно след 1922 г. Съветска Русия се съвзема и Коминтернът подготвя ново настъпление в Европа. България, Бавария, Унгария са страните, към които е насочена стратегията за разпалване на „пролетарска революция“. С тази цел е организиран Септемврийският метеж през 1923 г., атентатът в църквата „Света Неделя“ през 1925 г.

Сега вече мястото на традиционните русофили е заето от болшевиците. След първия опит за болшевизация на България, в навечерието на Втората световна война, СССР прави втори опит за съветизиране чрез т.нар. „Соболева акция“, което показва на българския политически елит, че има само два варианта за избор (за да се избегне войната на българска територия) съюз или с голямото (комунистическия СССР), или с далеч по-приемливото зло (националсоциалистическа Германия).

Без да влиза официално във война с България, след 22 юни 1941 г. чрез своята въоръжена пета колона – БРП (к.) СССР на практика води хибридна война против българската държавност. Изпращани са терористи по въздуха и по вода, взривяване са български кораби, атакуван е българският бряг, бомбардирани са Добрич и Варна. По пътя между Созопол и къмпинга „Златна рибка“ и днес стърчи една алуминиева пластика, която е паметник на загиналите руски диверсанти – от подводницата, взривила българския кораб „Струма“, пълен с еврейски бежанци! По цяла нощ там светят прожектори, а на няколко едри каменни блока за изписани имената и чиновете на всички руски диверсанти от подводници, които са били унищожени от нашата брегова охрана.

Активизирането на петата колона

В последните години предателската пета колона се активизира и навсякъде в България започна да издига паметници и кръщава улици на руски и съветски дейци, както и на национални предатели като Георги Димитров и Васил Коларов.

По селата например в Кюстендилско могат да се видят чисто нови табели на главните улици с имена само на съветски и комунистически дейци напр. „бул. Ленин“, „ул. Георги Димитров“, която се пресича с „ул. Васил Коларов“, с „ул. Владимир Поптомов“ и пр. На шествия на БСП и други левичарски или националистически формации се развяват образите на масови убийци като Сталин и Че Гевара. Но това вече е част от хибридната война на Путинова Русия против страната ни.

Но на 5 септември 1944 г. СССР официално обявява война на неутрална България (няколко часа преди да обяви война на Германия!). България е окупирана и окупаторите чрез своите маши – българските комунисти в съюз с професионални превратаджии и други национални предатели започват унищожението на българската държавност и заменянето и със съветска. За целта е ликвидиран целият български политически, стопански и културен елит (с изключение на малцината леви интелектуалци и русофили).

Опитите на отделни комунисти като Трайчо Костов за запазване на някаква минимална стопанска независимост са жестоко смазани. Съветската окупация от 1944 до края на 1947 г. ни струва над 133 милиарда лева. Българският народ изхранва 600 000 чужда армия, която нанася непоправими щети на българското народно стопанство.

Щетите от съветския стопански модел в България

Но още по-непоправими щети нанася внедрения от СССР стопански модел. Благодарение на него, за 45 години социализъм България на три пъти изпада в състояние на фалит. Липсата на какъвто и да е държавен суверенитет по време на социализма се оправдава с простотия от рода на „Суверенитета народът го разбира да има ядене, да живее... ”

Наистина суверенитетът и животът за комуниста се свежда до това да има нещо в копанката. Националното достойнство е измислица и затова тоталната икономическа обвързаност на България със СССР след Втората световна война е трудно оспорим факт. България бе най-съветизираната и русифицирана страна. Близко 75-80% от българския външно-търговски обем в края на социализма се осъществява със СССР.

Тези икономически отношения не са равноправни, а имат формата на колониален грабеж от съветска страна. Червената пропаганда и досега твърди, че сме получавали нефт и газ от СССР на преференциални цени. Но пропуска странно да ни съобщи на какви цени закупува съветската страна българските стоки и услуги.

Ето какви, например през 1988 г.: За килограм прекрасни български домати – 5 копейки - при световна цена 0.30-0.40 долара. За килограм грозде „Болгар“ – 10 копейки- при световна цена 0.80-1.00 долар. Кутия цигари „Стюардеса“ – 1 копейка – а у нас кутията струваше 55 стотинки. Бутилка коняк „Слънчев бряг“ – 32 копейки – У нас след 1986 г. струваше 3.60 лв. Почивка на съветски туристи в „Слънчев бряг“– т.нар. тогава „храноден“ плюс нощувка – т.е. „All Inclusive“ – им излиза по профсъюзни съветски цени за 1.45 лв., при реална минимална цена 20-25 лв.

Нечуван грабеж, за който обаче не се говори. Не се говори и за това, че Русия още не ни е изплатила целия ни износ към нея (бившия СССР) през 1990 г. на стойност с лихвите към 2 милиарда долара. За това свидетелства Григорий Вазов – вицепремиер в правителството на Димитър Попов от 1991 г.

След 1989 г., когато получихме почти даром свободата си, без да сме я изстрадали и осъзнали като отговорност (и за това си плащаме и до днес!), петата колона от национални предатели – комунисти и русофили работят упорито за спиране на процесите на демократизация, европеизация и модернизация на българското общество.

Опорните точки на пропагандната война на Русия

Когато говорим за хибридна война, това означава, че този, който ни противостои, все пак използва и армия. В случая с България – армия от „тролове“. Основни опорни точки, спуснати на троловете за водене на пропагандната война против България днес са съсредоточени върху няколко кардинални лъжи:

1) Разпадането на СССР и световната социалистическа система било най-голямата геополитическа катастрофа и тя донесла само икономическа катастрофа, бедност, нещастия и войни, за които комунистическата номенклатура не носи никаква вина. Те

били продукт на „господстващата неолиберална теория и практика“. Само че какъв господстващ „неолиберализъм“ в България виждат неокомунистическите идеолози при положение, че още не сме нито истинска пазарна икономика, нито правова държава?;

2) При социализма сме „процъфтявали“, а не сме били перманентно в ситуация на икономически дефицит и три пъти в състояние на фалит;

3) Посткомунистическото плякосване на държавата е дело на „демократите“ и „реститутките“, а не на криминализираните комунистически тайни служби, превърнали се в нови олигархични шайки.

4) Демокрацията и пазарната икономика довели до „разрухата“ на днешна България.

5) Русия е единственият ни приятел и съюзник, а не най-злият враг на българската независимост.

Финансиране на антибългарски партии и организации

Хибридната война против България се изразява и във: финансиране на антибългарски партии и организации (Напр. партия „Атака“ и още десетки псевдонационални партии и организации), поддържането на десетки електронни и печатни медии, пропагандиращи неокомунистически, антидемократични, расистки, конспиративни и русофилски възгледи и позиции, косвено или пряко финансиране на пропагандните кампании, дори в националните медии на България (например предаването на г-н Волгин „Деконструкция“ по БНР, Предаването на Димитър Цонев по БНТ и много други), насочени към пропаганда на носталгия по социализма, сталинизма и комунистическото мракобесие с цел дестабилизация и отклоняване на страната от евроатлантическата и ориентация.

Всички тези факти показват необходимостта от преосмисляне на нашата толерантност към пропагандаторите на човеконенавистните неокомунистически и

Написано от Момчил Дойчев

Вторник, 22 Септември 2015 10:29

патриотарско-русофилски противобългарски идеи, които днес свободно се пропагандират в уж „свободна и демократична България“.

Патриотарските и русофилски пропагандни клишета от шестващи по всички медии левичари и русофили, създава погрешната представа, че в България има само псевдо- и мутро-интелектуалци. Целта е да се отрече и оплюе всичко което е постигнато в посткомунистическия период и всички, които са допринесли за преодоляване на наследството на съветската окупация и комунистическото робство, на всички, които работят за независима и процъфтяваща демократична България.